

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Filipa Dienstbiera, soudce Tomáše Langáška a soudkyně Veroniky Juříčkové v právní věci žalobkyně: **A. Š.**, zastoupené Mgr. Pavlem Čížinským, advokátem, sídlem Varšavská 714/38, Praha, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 2. 2022, č. j. X, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 9. 2022, č. j. 4 Ad 17/2022-29,

t a k t o :

- I. Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 9. 2022, č. j. 4 Ad 17/2022-29 **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení
- II. Ustanovenému zástupci žalobkyně **se nepřiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalovaná rozhodnutím označením v záhlaví zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 8. 11. 2021, kterým žalobkyni odňala invalidní důchod podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění. Podle žalované již žalobkyně není invalidní, neboť dle posudku poklesla její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 20 %. Rozhodnutí o námitkách bylo žalobkyni doručeno 11. 4. 2022.

[2] Dne 9. 6. 2022 žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí žalobu k Obvodnímu soudu pro Prahu 5. Obvodní soud usnesením ze dne 13. 6. 2022 č. j. 10 C 178/2022-27

řízení o žalobě zastavil podle § 104b odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, neboť věc nenáleží do pravomoci soudů v občanském soudním řízení, a poučil žalobkyni o možnosti podat žalobu proti rozhodnutí ve správním soudnictví k Městskému soudu v Praze. Usnesení obvodního soudu bylo žalobkyni doručeno 20. 6. 2022 a právní moci nabylo dne 8. 7. 2022.

[3] Dne 7. 7. 2022 žalobkyně podala prostřednictvím poštovní přepravy žalobu k městskému soudu. Nezmínila se o tom, že obvodní soud zastavil řízení o její předchozí žalobě.

[4] Městský soud usnesením označeným v záhlaví odmítl žalobu jako opožděnou podle § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Jelikož rozhodnutí žalované bylo žalobkyni doručeno 11. 4. 2022, dvouměsíční lhůta k podání žaloby proti tomuto rozhodnutí dle § 72 odst. 1 s. ř. s. žalobkyni podle městského soudu uplynula již dnem 13. 6. 2022 a žaloba podaná k poštovní přepravě dne 7. 7. 2022 a došlá dne 11. 7. 2022 tak byla podána opožděně.

II. Kasační stížnost a průběh řízení o ní

[5] Proti usnesení městského soudu podala žalobkyně (stěžovatelka) kasační stížnost.

[6] Stěžovatelka namítá, že se u žalované opakovaně telefonicky dotazovala, kam má žalobu podat, a že jí byla sdělena nesprávná adresa. Z toho důvodu podala žalobu na nepříslušný soud. Poté, co bylo řízení o této žalobě zastaveno, podala v souladu s poučením žalobu k městskému soudu, který ji ale odmítl jako opožděnou.

[7] Žalovaná se ve vyjádření ztotožnila se závěrem městského soudu, že žaloba byla podána opožděně. Dále uvedla, že ve správním spise se nenachází žádný záznam o telefonických hovorech se stěžovatelkou, ve kterých mělo dle tvrzení stěžovatelky dojít ke sdělení chybné informace o tom, k jakému soudu je třeba žalobu podat.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[8] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou, a je tedy projednatelná.

[9] Poté přezkoumal napadené usnesení městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil při tom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti [§ 109 odst. 3 a 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

[10] Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.

[11] Podle § 72 odst. 3 s. ř. s. platí, že pokud soud rozhodující v občanském soudním řízení zastavil řízení proto, že šlo o věc, v níž měla být podána žaloba proti rozhodnutí správního orgánu, může ten, kdo takovou žalobu v občanském soudním řízení podal, podat u věcně a místně příslušného soudu žalobu ve správním soudnictví do jednoho měsíce od právní moci

pokračování

rozhodnutí o zastavení řízení. V takovém případě platí, že žaloba byla podána dnem, kdy došla soudu rozhodujícím v občanském soudním řízení.

[12] Stěžovatelka původně podala žalobu proti rozhodnutí žalované k obvodnímu soudu, a to již dne 9. 6. 2022. Obvodní soud řízení o této žalobě zastavil a poučil stěžovatelku o možnosti podat žalobu proti rozhodnutí ve správním soudnictví k městskému soudu. Jak Nejvyšší správní soud zjistil ze spisu obvodního soudu, který si vyžádal, toto usnesení nabylo právní moci dne 8. 7. 2022, měsíční lhůta k podání žaloby proti rozhodnutí podle § 72 odst. 3 s. ř. s. tak uplynula dnem 8. 8. 2022. Stěžovatelka již dne 7. 7. 2022, tedy v této lhůtě, žalobu k městskému soudu podala. Na její žalobu je tedy třeba nahlížet tak, že byla podána již dnem 9. 6. 2022, kdy původní žaloba došla obvodnímu soudu.

[13] Rozhodnutí žalované o námitkách bylo stěžovatelce doručeno dne 11. 4. 2022, a dvouměsíční lhůta k podání žaloby proti tomuto rozhodnutí tak uplynula dnem 13. 6. 2022. Žaloba stěžovatelky podaná dne 9. 6. 2022 je tedy žalobou včasnou a opačný závěr městského soudu nemůže obstát.

[14] Na tomto závěru nemůže nic změnit skutečnost, že stěžovatelka neupozornila městský soud na to, že obvodní soud zastavil řízení o její žalobě a poučil ji o možnosti podat žalobu ve správním soudnictví. Nejvyšší správní soud totiž ustáleně postupuje tak, že ruší „*usnesení krajského či městského soudu, kterým byla žaloba odmítnuta pro opožděnost, i přesto, že žalobce v žalobě či kasační stížnosti nesdělil všechny okolnosti svědčící ve prospěch včasnosti podání jeho žaloby (např. skutečnost, že správní žalobu podal ve lhůtě stanovené mu civilním soudem v usnesení o zastavení řízení)*“ (viz rozsudek ze dne 4. 7. 2012, č. j. 6 Ads 51/2012-30, bod 11, nebo např. rozsudek ze dne 28. 11. 2018, č. j. 8 Ads 179/2018-85, bod 10, či rozsudek ze dne 27. 7. 2022, č. j. 3 Ads 60/2022-35, bod 11). Obecně je ovšem žádoucí, aby žalobce informoval správní soud o dříve podané žalobě v občanském soudním řízení a o zastavení řízení o ní, neboť správní soud zpravidla nemá možnost tuto skutečnost sám zjistit.

IV. Závěr a náklady řízení

[15] Z výše uvedeného důvodu Nejvyšší správní soud usnesení městského soudu podle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s. zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení. Městský soud v něm bude vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.), že žaloba nebyla podána opožděně.

[16] Podle § 110 odst. 3 věty první s. ř. s. městský soud v novém rozhodnutí rozhodne také o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti.

[17] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 25. 1. 2023, č. j. 6 Ads 223/2022-16, ustanovil stěžovatelce zástupcem pro řízení o kasační stížnosti advokáta Mgr. Pavla Čižinského. Hotové výdaje a odměnu za zastupování platí v takovém případě stát (§ 35 odst. 10 a 120 s. ř. s.). Ustanovený zástupce však v projednávané věci neučinil žádný úkon právní služby, Nejvyšší správní soud mu proto odměnu nepřiznal.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. dubna 2023

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu